

Stockholm den 21 Feb. 18

Älskade Pappa!

Jag har nu erkänt Pappas kär-
lekfulla bref af 217 d. Imiterats bref
af 218 d., som närlät en bref från min
bror Deutsch, nämnde jag, att jag tagen
derpå skulle vidare meddelat något svarande
frinanserna. Jag fick ej det till tillfälle på
lördagen, hvarest jag idag vill göra det.

Från Lufsen har inget en gynnande
svar. Vi hafva derför intressat en af Skens
gren^{stäm} (och af B.H.B. accepterad) var
å 25.000 p. 6 mfd, och idag för pen-
ningar. Hvad den andra beträffar, som
skulle presenteras i nästa månad, vill
han ej ännu lemnat något bestämt be-
sked på långt på förhand.

Det var alltså väl, att denna operas-
tion lyckades, medan ~~en~~ till nyans här

voro jämnt om nått åtgångna. Låsta
tiden har afvet upphållits gm förklars
af farbr Emil. Ekensgren deremot har
hittills ej bistått mig med en enda ord,
oaktast jag flera gånger anhållit om
litet försträckning der. Deremot har han
låtit mig flera dagar vänta på pennin-
gar, som inläpits genom försäljning af
förskriftnoteer.

Årsmåndagen kom landskapding Widmark
in på kontoret och bad mig att i likhet
med förra året hjälpa honom vid inköp af
statens fem procents obligationer. Jag
lofvade honom det, helst om han juant
skulle ^{lån} inbetala beloppet R. 10000 i Neder-
kalix. Som jag var avdels anställd med
pengar, och ej ville vidare anlita farbr
Emil, beslöt jag att, då Ekensgren vägrade
att bistå mig, oaktadt jag från säkert håll
får veta att han hade sin kreditiv fulla,
telegrafera till Nederkalix och bejda dem der
sätta beloppet i Westerbottens

bank är här utbetalad, hvilket utlagg en-
dast behöfde väcka ett par dagar, emedan
så snart underrättelse från landshöfdingen
ingått summan der genast skulle utbe-
talas. Men som de ej i Kalix hade den
nödvändiga summan, telegraferade de
troligen till Pappa, efter som Pappa
sände ett uppsyningstelegram till
Ekensten, som ganska väl för öfver-
ens var på sin plats. Någon fraktför-
människa i affärs väg kan man då knapp-
ast ha göra med. ~~ett~~ ja, förk vetas,
att hans kreditio varo fulla, förstår Papp-
an nog då en hemlighet.

ett på samma gång, då man visste
~~att~~ att så var färdigandet, höra honom
grälla och utropa. "hvarifrån skall jag"
"väl taga penningar, jag kan ju ej göra"
"gud heller?", var något obekväligt

Mamma ber mig på det ljusbljunda
helon och tacka för Pappas men är kan-
komma bref. Pappas tillvaro
Mamma